

Номер справи в суді першої інстанції:
№ 1140/2017/18

Головуючий суддя в суді першої інстанції:
Черниш О.А.

Номер справи в суді апеляційної інстанції:
№ 1140/2017/18

Головуючий суддя в суді апеляційної інстанції:
Сафронова С.В.

За змістом статті 330 Кодексу адміністративного судочинства України, у касаційній скарзі, зокрема, зазначаються: дата отримання копії судового рішення суду апеляційної інстанції, що оскаржується. На виконання вимог статті 330 Кодексу адміністративного судочинства України, повідомляємо, що виготовлену в повному обсязі постанову суду апеляційної інстанції по даній справі отримано відповідачем 21.02.2020 року.

Також повідомляємо, що згідно з інформацією розміщеною в Єдиному державному реєстрі судових рішень повний текст рішення надіслано сторонам 17.02.2020 та його зміст оприлюднено 19.02.2020 року.

День складення повного тексту судового рішення відповідачу не відомий.

«07» 04 2020 р.

КАСАЦІЙНА СКАРГА

на рішення Ленінського районного суду міста Кіровограда від 23.01.2019 року та постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 05.06.2019 року по справі 1140/2017/18

(В порядку ст. 327-331, 349, 351 Кодексу адміністративного судочинства України)

Обставини справи

ОСББ “Лінія 10 - 59” звернулось до Кіровоградського окружного адміністративного суду з позовною заявою до виконавчого комітету Кіровоградської міської ради.

В позовній заяві позивач просив суд визнати протиправним (незаконним) та скасувати рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького від 12.06.2018 року № 279 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів».

Обгрутовуючи зміст позовних вимог позивач стверджував про те, що оскаржуване рішення слід визнати протиправним та скасувати так як під час його підготовки, розгляду й прийняття відповідачем було:

- порушено п. 2.4. Правил надання послуг з вивезення побутових відходів затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2008 р. № 1070, за яким для проведення вимірювання кількості твердих побутових відходів обирають житлові будинки, нежитлові приміщення яких вільні від підприємств, установ, організацій. Оскільки, на думу позивача, вимірювання кількості твердих побутових відходів було здійснено в житлових будинках, нежитлові приміщення яких не були вільні від діючих підприємств, установ, організацій, тому відбулось викривлення норм утворення населенням побутових відходів у сторону їх збільшення і як наслідок збільшення тарифів;

- порушено принципи державної регуляторної політики передбачені Законом України "Про засади державної регуляторної політики";

- порушено ч. 10 розділу 11 Регламенту виконавчих органів Кіровоградської міської ради, оскільки не було проінформовано територіальну громаду про результати обговорення регуляторного акту;

- з надуманих підстав були відхилені зауваження та пропозиції до проекту регуляторного акту;

- під час розгляду проекту даного регуляторного акту Кухаренко В.І. не повідомив членів виконавчого комітету про надходження зауважень та пропозицій на останній (підстави їх відхилення) та аналіз його регуляторного впливу.

23.01.2019 року розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали даної справи Кіровоградський окружний адміністративний суд виніс вступну та резолютивну частину рішення, яким, зокрема, вирішено:

- адміністративний позов об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" (25019, м. Кропивницький, вул. Лінія, 10, буд. 59, код ЄДРПОУ 40688799) до виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького (25022, м. Кропивницький, вул. Велика Перспективна, 41, код ЄДРПОУ 04055251) задовольнити частково.

- визнати протиправним та нечинним рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в частині затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою).

- у задоволенні решти позовних вимог відмовити.

- стягнути на користь об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" судові витрати на сплату судового збору у розмірі 881 грн. за рахунок бюджетних асигнувань виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького.

- зобов'язати відповідача після набрання рішенням суду законної сили невідкладно опублікувати його резолютивну частину у виданні, в якому було офіційно оприлюднено нормативно-правовий акт.

Обґрунтовуючи зміст винесеного рішення в частині задоволення позовних вимог суд посилається на те, що Наказом Міністерства з питань житлово-комунального господарства № 259 від 30.07.2010 року зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29.09.2010 року за № 871/18166, затверджено Правила визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів, які визначають порядок виконання робіт з визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів у містах, селищах і селах та які застосовуються для визначення обсягів надання послуг з вивезення побутових відходів.

Пунктом 1.8 Правил передбачено, що вимірювання кількості побутових відходів проводять у житлових будинках та на підприємствах, установах та організаціях, де: виключено змішування твердих, великогабаритних, ремонтних і рідких відходів; побутові відходи від житлових будинків та побутові відходи від інших об'єктів утворення побутових відходів збирають і перевозять окремо; виключено переповнення контейнерів, тобто об'єм побутових відходів, що утворюються у період між днями їх збирання і перевезення, не перевищує сумарний об'єм контейнерів, встановлених для зберігання побутових відходів протягом цього періоду.

Пунктом 2.4. Правил визначено, що для проведення вимірювання кількості твердих побутових відходів обирають житлові будинки, нежитлові приміщення яких вільні від підприємств, установ, організацій.

Оскільки, для проведення вимірювання кількості твердих побутових відходів, які здійснено з метою визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів, ТОВ "Екостайл" та ДП "Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства" було обрано багатоквартирні житлові будинки, нежитлові приміщення яких були зайняті підприємствами, установами, організаціями та внаслідок цього до обсягів накопичення побутових відходів мешканцями багатоквартирних житлових будинків включений об'єм відходів, утворений іншими споживачами, і це призвело до викривлення фактичних обсягів побутових відходів на цих об'єктах тому такі вимірювання не можуть

бути застосовані для визначення та затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для цих об'єктів, а отже позовні вимоги в частині підлягають задоволенню.

Не погоджуючись з прийнятим рішенням Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59", Виконавчий комітет міської ради міста Кропивницького та Товариства з обмеженою відповідальністю "Екостайл" подали апеляційні скарги на останнє.

В поданих апеляційних скаргах Виконавчий комітет Міської ради міста Кропивницького та Товариства з обмеженою відповідальністю "Екостайл" просили суд винести постанову, якою скасувати рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 06.02.2019 року по справі № 1140/2017/18 в частині визнання протиправним та нечинним рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в частині затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою) та ухвалити рішення яким відмовити позивачу в задоволенні позовних вимог в даній частині.

Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" в апеляційній скарзі просило суд скасувати рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23 січня 2019 року та прийняти інше рішення, яким визнати протиправним та скасувати рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в повному обсязі.

05 червня 2019 року розглянувши у відкритому судовому засіданні вищевказані апеляційні скарги Третій апеляційний адміністративний суд виніс вступну та резолютивну частину постанови, якою вирішив:

Апеляційну скаргу Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" - задовольнити.

Апеляційні скарги Виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького та Товариства з обмеженою відповідальністю "Екостайл" - залишити без задоволення.

Рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23 січня 2019 року скасувати та прийняти інше рішення у справі.

Визнати протиправним та скасувати рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького №279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в повному обсязі.

Стягнути на користь об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" за рахунок бюджетних асигнувань виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького судові витрати, що складаються з сум сплаченого судового збору; при зверненні до суду першої інстанції у розмірі 1762,00 грн. та при подачі апеляційної скарги - у розмірі 2643,00 грн.

Зобов'язати відповідача після набрання рішенням суду законної сили невідкладно опублікувати його резолютивну частину у виданні, в якому було офіційно оприлюднено нормативно-правовий акт.

Обґрунтовуючи зміст винесеної постанови суд апеляційної посилається на ті ж обставини та підстави, що й позивач по справі.

Додатково суд зазначає, що оскаржуване у цій справі рішення виконавчого комітету міської ради № 279 від 12.06.2018 року належить до категорії регуляторних актів. Також суд зазначає, що допущення відповідачем грубого порушення процедури прийняття регуляторних актів свідчить про незаконність усього акту в цілому, а не лише в частині Додатку до рішення, який стосується безпосередньо позивача.

Відповідно до п. 1, 2, 4, 9 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України № 7 від 20.05.2013 р. «Про судові рішення в адміністративній справі», найважливішим результатом здійснення правосуддя адміністративними судами є ухвалення судового рішення.

Судове рішення - це акт правосуддя, ухвалений згідно з нормами матеріального та процесуального права і згідно з конституційними засадами та принципами адміністративного судочинства є обов'язковим до виконання на всій території України.

Судове рішення повинно бути законним і обґрунтованим. (ст. 242 КАС України).

Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

Згідно зі ст. 349, 351 КАС України, суд касаційної інстанції за наслідками розгляду касаційної скарги має, зокрема право скасувати судові рішення судів першої та (або) апеляційної інстанцій повністю або частково і ухвалити нове рішення у відповідній частині або змінити рішення, не передаючи справи на новий розгляд.

Суд скасовує судові рішення повністю або частково і ухвалює нове рішення у відповідній частині або змінює його, якщо таке судове рішення, переглянуто в передбачених статтею 341 цього Кодексу межах, ухвалено з неправильним застосуванням норм матеріального права або порушенням норм процесуального права.

Порушення норм процесуального права може бути підставою для скасування або зміни рішення лише за умови, якщо це порушення призвело до ухвалення незаконного рішення.

Неправильним застосуванням норм матеріального права вважається: неправильне тлумачення закону або застосування закону, який не підлягає застосуванню, або незастосування закону, який підлягав застосуванню.

Зміна судового рішення може полягати в доповненні або зміні його мотивувальної та (або) резолютивної частин.

Розглянувши винесене Кіровоградським окружним адміністративним судом рішення від 23.01.2019 року та постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 05.06.2019 року по справі 1140/2017/18 та їх доводи, вважаємо, що вони є необґрунтованими та безпідставними.

Також вважаємо, що при винесенні останніх судом порушено норми матеріального права (незастосування закон, який підлягав застосуванню) та процесуального права, а тому є всі підстави для його скасування й ухвалення нового рішення про відмову в задоволенні позовних вимог.

Обґрунтування вимог особи, що подає касаційну скаргу, із зазначенням того, у чому полягає неправильне застосування норм матеріального права чи порушення норм процесуального права

По-перше. Відповідно до статті 72, 73, 75, 76 Кодексу адміністративного судочинства України, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

Належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

Достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи.

Достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування.

За змістом ст. 90 Кодексу адміністративного судочинства України, суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні.

Жодні докази не мають для суду наперед встановленої сили.

Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), що міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Окрім того, відповідно до п. 1, 2, 4, 9 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України № 7 від 20.05.2013 «Про судові рішення в адміністративній справі», ст. 242 КАС України, найважливішим результатом здійснення правосуддя адміністративними судами є ухвалення судового рішення.

Судове рішення - це акт правосуддя, ухвалений згідно з нормами матеріального та процесуального права і згідно з конституційними засадами та принципами адміністративного судочинства є обов'язковим до виконання на всій території України.

Судове рішення повинно бути законним і обґрунтованим.

Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

За змістом ст. 244 КАС України під час ухвалення рішення суд вирішує:

- чи мали місце обставини (факти), якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються;

- чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження;

Отже згідно з даними статтями чинного процесуального законодавства України, на суд покладається беззаперечний обов'язок приймати рішення про наявність або відсутності обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги та/або заперечення учасників справи виключно на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, які підтверджені наданими сторонами чи отриманими судом з власної ініціативи належними, допустимими, достовірними та достатніми доказами, що були досліджені в судовому засіданні.

При цьому не дотримання судом даного обов'язку має наслідком порушення завдань, принципів та основних засад адміністративного судочинства, винесення судом незаконного та необґрунтованого рішення та його скасування.

Як свідчить зміст оскаржуваного рішення суду першої та апеляційної інстанції обґрунтовуючи необхідність задоволення позовних вимог щодо визнання протиправним та нечинним рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в частині затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою) суд стверджує про те, що заміри і дослідження, на підставі яких були визначені ці норми, були проведені прискореним методом у період з 22 по 29 травня 2017 року на контейнерних майданчиках багатоквартирних житлових будинків, що розташовані у м.Кропивницькому по вул. Попова, 18/1, 18/2, 18/3, 18/4, 20/3, 20/4, 20/5, вул. Преображенська, 6, 8, 10, 12, вул. Шульгиних, 39/4, 41, 43, вул. Острівська, 2, пр. Винниченка, 1, 3, вул. Івана Похитонова, 1а, 4, вул. Юрія Олефіренка, 14а, 14б, 14в, вул. Молодіжна, 17а, 17б, 25. (а.с. 191, 199 206, т. 1)

Між тим, судом встановлено, що у період проведення дослідження із визначення обсягів накопичення твердих побутових відходів у багатоквартирних житлових будинках, що розташовані у м. Кропивницькому по вул. Попова, 18/1, 20/3, 20/5, Преображенська, 8, вул. Шульгиних, 39/4, 43, вул. Острівська, 2, вул. Івана Похитонова, 1а, котрі бралися для такого дослідження, були нежитлові приміщення, в яких розміщувалися підприємства, установи, організації, що підтверджується даними Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, інформацією управління комунальної власності міської ради міста Кропивницького від 30.11.2018 року (а.с. 75 - 146, т.2, а.с. 1, т.3)

Оскільки, на думку суду першої та апеляційної інстанції, для проведення вимірювання кількості твердих побутових відходів, які здійснено з метою визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів, ТОВ "Екостайл" та ДП "Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства" було обрано багатоквартирні житлові будинки, нежитлові приміщення яких були зайняті підприємствами, установами, організаціями та внаслідок цього до обсягів накопичення побутових відходів мешканцями багатоквартирних житлових будинків включений об'єм відходів, утворений іншими споживачами, і це призвело до викривлення фактичних обсягів побутових відходів на цих об'єктах, тому за п. 1.8., 2.4. Правил визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів такі вимірювання не можуть бути застосовані для визначення та затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для цих об'єктів, а отже позовні вимоги в частині підлягають задоволенню.

Окрім того, в оскаржуваних рішеннях суд першої та апеляційної інстанції зазначає, що рішеннями виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 176 від 28.03.2017 року "Про встановлення КП "ЖЕО № 4 КМР" тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій" та № 170 від 28.03.2017 року "Про встановлення КП "ЖЕО № 1 КМР" тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій", встановлено тарифи на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій для таких категорій споживачів в житлових будинках, як населення (додатки 1), бюджетні установи (додатки 2), інші споживачі (додатки 3). При цьому у додатках 2 та 3 фігурують житлові будинки, розташовані у м. Кропивницькому по вул. Попова, 18/1, 18/2, 18/3, 18/4, 20/3, 20/4, 20/5, вул. Преображенська, 6, 8, 12, вул. Шульгиних, 39/4, 41, 43, вул. Острівська, 2, пр. Винниченка, 1, 3, вул. Івана Похитонova, 1а, 4. (а.с. 18-21, 28-32, 38, 44, т.3).

На думку судів ці обставини також є доказом того, що у житлових будинках за вказаними адресами на той час функціонували бюджетні установи та суб'єкти господарювання.

З урахуванням зазначених судом обставин звертаємо увагу суду касаційної інстанції на те, що матеріали даної справи не містять належних, допустимих, достатніх та достовірних доказів, які б підтверджували, що станом на день проведення натуральних досліджень ДП "Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства" з вимірювання обсягів (кількості) накопичення побутових відходів (а саме у період з 22.05.2017 року по 29.05.2017 року) у житлових будинках де проводилось вимірювання (дослідження):

- була низка приміщень, що у відповідності до вимог чинного законодавства України мали статус "нежитлових";

- вказані "нежитлові" приміщення були зайняті підприємствами, установами, організаціями;

- зазначені підприємства, установи, організації здійснювали свою діяльність у цих приміщеннях та використовували останні з метою виконання вимог закону та/або умов статуту і внаслідок таких дій утворювався певний об'єм побутових відходів;

- перелічені підприємства, установи, організації не мали власних контейнерів та майданчиків і утворений цими підприємствами, установами, організаціями обсяг побутових відходів обслуговується контейнерними майданчиками житлових будинків де проводилось вимірювання (дослідження) ДП "Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства";

- перелічені підприємства, установи, організації користувались саме контейнерними майданчиками житлових будинків де проводилось вимірювання (дослідження) ДП "Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства";

Також матеріали даної не містять належних, допустимих, достатніх та достовірних доказів, які б окремо, та/або у їх сукупності підтверджували, що проводячи натуральні дослідження (а саме у період з 22.05.2017 року по 29.05.2017 року) ДП "Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства" включив об'єм відходів, утворений іншими споживачами (зокрема підприємствами, установами, організаціями) до побутових відходів житлових будинків

де проводилось вимірювання (дослідження) і це, як наслідок, призвело до викривлення фактичних обсягів та норм надання послуг побутових відходів на цих об'єктах у сторону їх збільшення, а також збільшення тарифів на житлово- комунальні послуги.

При цьому, Рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 28 березня 2017 року № 170 та № 176 та додатки до нього, якими було затверджено Тарифи на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій для бюджетних установ, дані Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно та Інформація управління комунальної власності міської ради міста Кропивницького не є належними та достатніми доказами які б окремо та/або в сукупності підтверджували доводи суду першої та апеляційної інстанції з даного приводу та спростовували вищевказані твердження відповідача.

Отже підсумовуючи вищевикладене можна дійти висновку, що при розгляді даної справи та винесенні оскаржуваного рішення судом першої та апеляційної інстанції застосовано спрощений підхід, а саме обґрунтування вчинення порушення законодавства відповідачем сформовано судом лише на одних суб'єктивних даних сприйняття подій позивачем та документів з яких неможливо визначити наявність або відсутності порушення без застосування будь-яких інших фактів, які б підтверджували наявність або відсутність такого порушення, що є неприпустимим.

Також вказані обставини та матеріали справи в сукупності свідчать, що при винесенні оскаржуваної постанови суд першої та апеляційної інстанції діяв не на підставі та не у спосіб визначений законодавством (безпідставно); не обґрунтовано (тобто без урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення; без повного з'ясування та недоведеністю обставин, що мають значення для справи; нерозсудливо; без дотриманням принципу рівності перед законом; не пропорційно; без дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів відповідача і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення, що є підставою для задоволення наших вимог.

Більш того вказані обставини та матеріали справи в сукупності свідчать, що постанова Третього апеляційного адміністративного суду від 05.06.2019 року та рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23.01.2019 року по справі № 1140/2017/18 винесені з неправильним застосуванням судом норм матеріального права та порушенням норм процесуального права, що унеможливило встановлення фактичних обставин, що мають значення для правильного вирішення справи (суд встановив обставини, що мають істотне значення, на підставі недопустимих доказів).

Таким чином, з урахуванням змісту ст. 349, 351 КАС України, вважаємо, що є всі підстави для скасування останнього.

Більш того, при розгляді вищевказаного питання просимо суд врахувати наступне.

Згідно зі ст. 315, 317 КАС України, за наслідками розгляду апеляційної скарги на судові рішення суду першої інстанції суд апеляційної інстанції має право скасувати судові рішення повністю або частково і ухвалити нове судові рішення у відповідній частині або змінити судові рішення.

Підставами для скасування судового рішення суду першої інстанції повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни рішення є:

- 1) неповне з'ясування судом обставин, що мають значення для справи;
- 2) недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими;
- 3) невідповідність висновків, викладених у рішенні суду першої інстанції, обставинам справи;
- 4) неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права.

Отже за ст. 315, 317 КАС України винесення рішення судом першої інстанції за відсутності в матеріалах справи належних, допустимих, достовірних та достатніх доказів порушення стороною вимог чинного законодавства України під час прийняття оскаржуваного акту є підставою для скасування судом апеляційної інстанції цього рішення

та відмови в задоволенні позовних вимог через недоведеність обставин, що мають значення для справи, які суд першої інстанції визнав встановленими та через неповне з'ясування судом першої інстанції обставин, що мають значення для справи.

Як свідчать матеріали даної справи Виконавчий комітет Міської ради міста Кропивницького та ТОВ "Екостайл" неодноразово наголошували в суді апеляційної інстанції на відсутності у справі належних, допустимих, достовірних та достатніх доказів порушення виконавчим комітетом міської ради вимог чинного законодавства України під час прийняття оскаржуваного акту на які посилався суд першої інстанції в винесеному рішенні.

Однак незважаючи на це та вищевказане неповне з'ясування судом першої інстанції обставин, що мають значення для справи та в порушення ст. 315, 317 КАС України суд апеляційної інстанції прийняв оскаржувану постанову.

При цьому оскаржувана постанова не містить мотивів не врахування тверджень відповідача по справі, що є порушенням змісту Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України № 7 від 20.05.2013 «Про судові рішення в адміністративній справі».

За викладених обставин та з урахуванням змісту ст. 349, 351 КАС України, також вважаємо, що є всі підстави для скасування постанови Третього апеляційного адміністративного суду від 05.06.2019 року по даній справі.

По-друге. Відповідно до ст. 5 Кодексу адміністративного судочинства України, кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси.

Положення ст. 5 Кодексу адміністративного судочинства України є реалізацією ч. 1 ст. 55 Конституції України, відповідно до якої кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб та ч. 2 ст. 124 Конституції України, відповідно до якої юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі.

Отже, зміст вищевикладених положень чинного законодавства України дає підстави стверджувати про те, що через норму ст. 5 Кодексу адміністративного судочинства України реалізується принцип доступності правосуддя, який полягає в тому, що до суду вправі звернутися кожна особа, яка вважає, що її право чи охоронюваний законом інтерес порушено чи оспорюється.

Водночас за змістом даних статей порушення права чи законного інтересу або спір щодо них повинні існувати на момент звернення до суду. Якщо в результаті розгляду справи виявиться, що порушення відсутнє, суд має відмовити в позові.

Вищевказана позиція знаходить своє відображення в мотивувальній частині рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням громадян Проценко Раїси Миколаївни, Ярошенко Поліни Петрівни та інших громадян щодо офіційного тлумачення статей 55, 64, 124 Конституції України (справа за зверненнями жителів міста Жовті Води) від 25 грудня 1997 р.

Окрім того, враховуючи зміст ст. 72, 73, 75, 76, 77, 90 Кодексу адміністративного судочинства України позивач повинен підтвердити належними, достовірними та допустимими доказами наявність даних обставин (зокрема наявність порушення чи оспорування прав або охоронюваних законом інтересів).

Враховуючи вищевказане повідомляємо наступне.

Як свідчать матеріали даної справи в поданій позовній заяві та апеляційній скарзі позивач просив визнати протиправним (незаконним) та скасувати рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького від 12.06.2018 року № 279 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів» повністю.

23.01.2019 року розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали даної справи Кіровоградський окружний адміністративний суд виніс рішення, яким, зокрема, вирішено:

- адміністративний позов об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" (25019, м. Кропивницький, вул. Лінія, 10, буд. 59, код ЄДРПОУ 40688799) до

виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького (25022, м. Кропивницький, вул. Велика Перспективна, 41, код ЄДРПОУ 04055251) задовольнити частково,

- визнати протиправним та нечинним рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в частині затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою).

- у задоволенні решти позовних вимог відмовити.

05 червня 2019 року розглянувши у відкритому судовому засіданні вищевказані апеляційні скарги Третій апеляційний адміністративний суд виніс постанову, якою вирішив рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23 січня 2019 року скасувати та прийняти інше рішення у справі, яким визнати протиправним та скасувати рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького №279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" в повному обсязі.

З урахуванням зазначеного звертаю увагу суду касаційної інстанції на ту обставину, що позивачем в поданій позовній заяві та апеляційній скарзі, а також судом апеляційної інстанції в оскаржуваній постанові не обґрунтовано та не доведено належними доказами порушення прав та законних інтересів позивача оскаржуваним рішенням виконавчого комітету Кіровоградської міської ради в цілому.

Зокрема, як свідчать матеріали даної справи рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 12.06.2018 року № 279 встановлює норми надання послуг з вивезення побутових відходів не лише для будинку позивача, а й для житлових будинків міста (до них належать багатоквартирні та приватні будинки фізичних та юридичних осіб) та для об'єктів невиробничої сфери (до них належать готелі, заклади охорони здоров'я, освіти, установи та організації й ін.).

Однак позивачем в поданій позовній заяві та апеляційній скарзі, а також судом апеляційної інстанції в оскаржуваній постанові не зазначено яким чином норми надання послуг з вивезення побутових відходів для інших житлових будинків міста та для об'єктів невиробничої сфери (готелів, закладів охорони здоров'я, освіти, адміністративних установ та організації й ін.) порушує права та інтереси позивача по справі.

Дані обставини виключають можливість задоволення апеляційної скарги та позовних вимог в цілому та свідчить про їх необґрунтованість і безпідставність.

Більш того, звертаємо увагу суду касаційної інстанції на те, що за п. 2 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України, право оскаржити нормативно-правовий акт мають особи, щодо яких його застосовано, а також особи, які є суб'єктом правовідносин, у яких буде застосовано цей акт.

Відповідно до п. 9 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України, за наслідками розгляду справи суд може визнати нормативно-правовий акт протиправним (незаконним чи таким, що не відповідає правовому акту вищої юридичної сили) та нечинним повністю або в окремії його частині.

Отже зі змісту ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України, можна дійти висновку, що за наслідками розгляду справи з приводу оскарження нормативно-правового акту суд першої та апеляційної інстанції має право визнати нормативно-правовий акт протиправним та нечинним повністю, лише за умови якщо останній застосовано та/або буде застосовано до особи, яка його оскаржила в цілому. Якщо ж нормативно-правовий акт застосовано та/або буде застосовано до особи, яка його оскаржила лише в певній частині то суд правомочний визнати останній протиправним та нечинним виключно в частині.

Як вже зазначалось вище рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 12.06.2018 року № 279 встановлює норми надання послуг з вивезення побутових відходів не лише для багатоквартирного будинку позивача, а й для житлових будинків міста (до них зокрема належать одноквартирні приватні будинки фізичних та юридичних осіб) та для об'єктів невиробничої сфери (до них належать готелі, заклади охорони здоров'я, освіти, установи та організації й ін.).

Таким чином останнє застосовується та/або буде застосоване до позивача лише в частині норм надання послуг з вивезення побутових відходів для багатоквартирних

будинків. Оскаржуване рішення в частині норм надання послуг з вивезення побутових відходів для одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою) житлових будинків та об'єктів невиробничої сфери (до яких належать готелі, заклади охорони здоров'я, освіти, установи та організації й ін.) застосовуватись до позивача не буде.

Підсумовуючи вищевикладене можна дійти висновку, що вимоги позивача викладені в позовній заяві та апеляційній скарзі, а також рішення суду першої інстанції в частині визнання протиправним та скасування рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 12.06.2018 року № 279 щодо визначення норм для одноквартирних приватних будинки фізичних та юридичних осіб та постанови суду апеляційної інстанції в частині визнання протиправним та скасування рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 12.06.2018 року № 279 в цілому є необґрунтованими і безпідставними та такими, що суперечать вимогам процесуального законодавства (зокрема п. 9 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України).

За викладених обставин та з урахуванням змісту ст. 349, 351 КАС України, також вважаємо, що є всі підстави для скасування винесених рішень суду першої та апеляційної інстанції по даній справі.

Додатково при розгляді даного питання просимо суд врахувати і те, що відповідачем в судових засіданнях суду першої та апеляційної інстанції неодноразово зазначались про викладені обставини та положення процесуального законодавства з даного приводу.

Однак суд першої та апеляційної інстанції безпідставно не врахував вказані доводи відповідача і положення процесуального законодавства та останні безпідставно не зазначили мотиви не врахування вказаних тверджень, що є порушенням змісту Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України № 7 від 20.05.2013 «Про судові рішення в адміністративній справі».

По-третє. Пунктом 2.1 Правил визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів (затверджені Наказом Міністерства з питань житлово-комунального господарства № 259 від 30.07.2010 року), визначено, що для населених пунктів із населенням 300000 мешканців вимірювання кількості ТПВ для житлових будинків проводять на частині території житлової забудови населеного пункту, де проживають 2% від загальної численості мешканців.

Як свідчать матеріали даної справи для міста Кропивницький дана частина території житлової забудови має складати не менше 4624 осіб мешканців.

Враховуючи викладене звертаємо увагу суду касаційної інстанції на те, що при винесенні рішення судом першої та апеляційної інстанції не надано оцінку кількості розміщених у місті Кропивницькому контейнерних майданчиків, що обслуговує не менш ніж 4624 осіб - мешканців багатоквартирних будинків та можливість проведення в них вимірювання кількості твердих побутових відходів для визначення норм надання послуг з їх вивезення враховуючи положення п. 1.8., 2.4. Правил затверджених Наказом Міністерства з питань житлово-комунального господарства № 259 від 30.07.2010 року.

Отже з урахуванням змісту ст. 349, 351 КАС України, також вважаємо, що є всі підстави для скасування винесених рішень суду першої та апеляційної інстанції по даній справі.

При цьому, про вищевказані обставини відповідач також неодноразово повідомляв суд під час розгляду даної справи. Однак оскаржувані рішення не містять оцінки аргументів відповідача та мотивів не врахування вищевказаних тверджень, що є порушенням змісту Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України № 7 від 20.05.2013 «Про судові рішення в адміністративній справі», ст. 242 КАС України.

По-четверте. За змістом ст. 315, 317 КАС України за наслідками розгляду апеляційної скарги суд апеляційної інстанції, зокрема має право скасувати рішення суду першої інстанції повністю або частково і ухвалити нове судові рішення у відповідній частині або змінити судові рішення.

Отже суд апеляційної інстанції має право:

- скасувати рішення суду першої інстанції повністю, якщо воно в повній мірі суперечить вимогам матеріального та процесуального законодавства;

- скасувати рішення суду першої інстанції в частині, якщо вимогам матеріального та процесуального законодавства суперечить лише частина рішення.

З урахуванням викладеного звертаємо увагу суду касаційної інстанції на ту обставину, що 05 червня 2019 року розглянувши у відкритому судовому засіданні вищевказані апеляційні скарги Третій апеляційний адміністративний суд виніс постанову, якою вирішив скасувати рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23 січня 2019 року скасувати повністю, як таке, що в повній мірі суперечить вимогам матеріального та процесуального законодавства.

В свою чергу звертаємо увагу суду касаційної інстанції на те, що постанова Третього апеляційного адміністративного суду не містить жодного обґрунтування невідповідності вимогам матеріального та процесуального законодавства України рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду в частині задоволених ним вимог позивача. Зокрема в частині визнання протиправним та нечинним рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" щодо затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою).

Більш того постанова Третього апеляційного адміністративного суду неодноразово посилається та вказує на правомірність рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду в частині задоволених ним вимог позивача.

Отже, дані обставини також свідчать про необґрунтованість та безпідставність рішення суду апеляційної інстанції, що з урахуванням змісту ст. 349, 351 КАС України, є підставою для його скасування.

По-п'яте. Відповідно до п. 1 ст. 5 Кодексу адміністративного судочинства України, кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або законні інтереси, і просити про їх захист шляхом:

1) визнання протиправним та нечинним нормативно-правового акта чи окремих його положень;

2) визнання протиправним та скасування індивідуального акта чи окремих його положень;

3) визнання дій суб'єкта владних повноважень протиправними та зобов'язання утриматися від вчинення певних дій;

4) визнання бездіяльності суб'єкта владних повноважень протиправною та зобов'язання вчинити певні дії;

5) встановлення наявності чи відсутності компетенції (повноважень) суб'єкта владних повноважень;

6) прийняття судом одного з рішень, зазначених у пунктах 1-4 цієї частини та стягнення з відповідача - суб'єкта владних повноважень коштів на відшкодування шкоди, заподіяної його протиправними рішеннями, дією або бездіяльністю.

За п. 2 ст. 245, п. 9 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України, суд може визнати нормативно-правовий акт протиправним (незаконним чи таким, що не відповідає правовому акту вищої юридичної сили) та нечинним повністю або в окремих його частині.

Отже можна дійти висновку, що з метою захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно - правових відносин Кодексом адміністративного судочинства України встановлено як загальні так і спеціальні способи захисту порушеного права, які носять обмежений характер і не можуть бути застосовані до будь-яких правовідносин.

Зокрема, наведені в п. 1 ст. 5, п. 2 ст. 245, п. 9 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України, способи захисту порушеного права можуть бути застосовані

виключно у випадку щодо оскарження нормативно-правових актів, зокрема органів місцевого самоврядування.

При цьому за наслідками розгляду справи щодо оскарження нормативно-правових актів органів місцевого самоврядування, суд виключно може прийняти рішення, яким:

- визнати нормативно-правовий акт незаконним та нечинним повністю або в окремій його частині;
- та/або визнати нормативно-правовий акт таким, що не відповідає правовому акту вищої юридичної сили та не чинним, повністю або в окремій його частині.

Більш того, одночасне застосування вказаних способів захисту порушеного права не передбачено законодавством та є помилковим.

З урахуванням вищевказаного звертаємо увагу суду на ту обставину, що позивач звернувся в суд в порядку ст. 264 КАС України щодо оскарження нормативно-правових актів органів місцевого самоврядування.

В позовній заяві позивач просив суд **визнати протиправним (незаконним) та скасувати** рішення виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького від 12.06.2018 року № 279 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів».

Рішенням Кіровоградського окружного адміністративного суду та постановою Третього апеляційного адміністративного суду дані вимоги задоволено.

Отже з викладеного можна дійти висновку, що в супереч положень вказаних норм процесуального права України суд першої та апеляційної інстанції застосував до даних правовідносин одночасно два різних за змістом способи захисту порушеного права, що є не припустимим.

Більш того один із спеціальних способів захисту порушеного права (**скасувати рішення**) взагалі не передбачений положенням п. 1 ст. 5, п. 2 ст. 245, п. 9 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України.

Отже, дані обставини також свідчать про необґрунтованість та безпідставність рішення суду першої та апеляційної інстанції, що з урахуванням змісту ст. 349, 351 КАС України, є підставою для його скасування.

Обґрунтування права на касаційне оскарження

Відповідно до статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України, учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити в касаційному порядку рішення суду першої інстанції після апеляційного перегляду справи, а також постанову суду апеляційної інстанції повністю або частково у випадках, визначених цим Кодексом.

Підставами касаційного оскарження судових рішень, зазначених у частині першій цієї статті, є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права виключно в таких випадках:

- 1) якщо суд апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні застосував норму права без урахування висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду, крім випадку наявності постанови Верховного Суду про відступлення від такого висновку;
- 2) якщо скаргник вмотивовано обґрунтував необхідність відступлення від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду та застосованого судом апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні;
- 3) якщо відсутній висновок Верховного Суду щодо питання застосування норми права у подібних правовідносинах;

4) якщо судові рішення оскаржується з підстав, передбачених частинами другою і третьою статті 353 цього Кодексу.

Підставами касаційного оскарження судових рішень, зазначених у частинах другій і третій цієї статті, є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

Не підлягають касаційному оскарженню:

1) рішення, ухвали суду першої інстанції та постанови, ухвали суду апеляційної інстанції у справах, рішення у яких підлягають перегляду в апеляційному порядку Верховним Судом;

2) судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Враховуючи викладене, а також те, що станом на сьогоднішній день постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 05.06.2019 року та рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23.01.2019 року по справі № 1140/2017/18 винесені з неправильним застосуванням судом норм матеріального права та порушенням норм процесуального права, що унеможливило встановлення фактичних обставин, що мають значення для правильного вирішення справи (суд встановив обставини, що мають істотне значення, на підставі недопустимих доказів), а також враховуючи, що станом на сьогоднішній день відсутній висновок Верховного Суду з питання застосування вказаних норм права у подібних правовідносинах тому вважаємо, що ми наділені правом на касаційне оскарження вказаних рішень та є всі підстави для відкриття касаційного провадження.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст. 327-331, 349, 351 Кодексу адміністративного судочинства України, -

ПРОСИМО СУД:

1.Прийняти дану скаргу до розгляду та відкрити касаційне провадження по ній.

2.Винести постанову, якою скасувати постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 05.06.2019 року повністю та скасувати рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23.01.2019 року по справі № 1140/2017/18 в частині визнання протиправним та нечинним рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького № 279 від 12.06.2018 року "Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів" щодо затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів для житлових будинків багатоквартирних, одноквартирних упорядкованих (з наявністю усіх видів благоустрою) та ухвалити рішення яким відмовити позивачу в задоволенні позовних вимог в даній частині.

3.Не обмежуватись доводами касаційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права, які є обов'язковою підставою для скасування винесених рішення та постанови.

- Додатки:** 1. Документи на підтвердження повноважень щодо самопредставництва Виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького (копія рішення Кіровоградської міської ради № 1 від 27.11.2015 року, від 27.11.2017 року № 1236, Витяг на безкоштовний запит з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань на 6 арк. в 1 прим.;
2. Доказ сплати судового збору (платіжне доручення 798 від 11.06.2019 року) на 1 арк. в 1 прим.;
3. Докази, що підтверджують дату отримання копії оскаржуваного судового рішення суду першої інстанції (копія листа від 27.01.2020 року та копія конверту) на 2 арк.;
4. Заява про поновлення строку на касаційне оскарження постанови Третього апеляційного адміністративного суду від 05.06.2019 року та рішення Кіровоградського окружного адміністративного суду від 23.01.2019 року по справі № 1140/2017/18 з додатками на 26 арк. в 1 прим.;
5. Копія касаційної скарги з додатками відповідно до кількості осіб, які беруть участь у справі (тільки для суду).

Міський голова міста Кропивницького

Райкович А.П.